

מסורת הש"ס

(א) מכאן ש"ך עוד לעמוד
הקודם, (ב) (ומתדבר כג.),
(ג) (וזה כ.ט.), (ד) ע"כ ש"ך
לעמוד הקודם,

הנהגות הב"ח

(א) רחוב' דרס מחמיר וס' שדמס טסור. נ"ב וסוסוסוס ייט' סוף מס' מסיסין מחרן קסילס וז' דנלסלס דרס נלסלס לטסילס מלסכרס מלס חלס נלסלס לטסילס ע"כ מוסכרס לומר מלס קסילס וסילסילס לרסלס' ע"כ: (ב) דלל' דלל' לללן וס' לל' ללל' וז' לרניס ע"כ ללל' וס' ד' נלסלס: (ג) מלל' סלסילס לל' לללס עמלס מלס: (ד) מלל' לללס דללס כר לללס שיקל מלל' מלל' (ה) מלל' וקללס ללל' לללס לללס טסור:

חבית פרק שנים ועשרים שבת

קמד.

עין משפט
נר מצוה

א ב מ נ ס ז ח ט י כ ל
טו טז יז יח יט כ כב כג כד
כה כז כח כט ל לא לב לד

רבינו חננאל

[illegible]

מתמיר אני בחלב מברש שהחולב לרפואה טמא והמקו לרפואה טהור. א"כ מאי דמטמין חלב האשה לא מומתת דס הוא דדס נעכר ונעשה חלב דל"כ חולב לרפואה טהור כמו דס אלף ודאי משום דכתיב ותפתח את נאד החלב ואומר רבי

דכנסם נקט חולצ לרפואה דהיי נמי
ה"מ להשיב לרצון מהלכ בהמה גופה
שמה טהור (ו) ותכלה טמא א"כ החלב
אדמי טמא מחמת דתא לא אלה טמא
לדמי ותפתח את גלד החלב וא"כ
שלא לרצון נמי מהאי טעמא יהא טמא.
מ"ר: כ"י ויחם ועעבים ויבחי
משקח היוצא מן ארצון טמא שלא
ארצון טהור. נשיאיה מקמב מכשירי
מפסס לא אלה אמרת כבלי ויחם
וענבים שהרי תחילתו אולב וסופו
משקח תאמרו כהלכ שחילתו וסופו
משקח: מ"א לא ארצון גיחא ויחם
ושלא ארצון כסתמא. ולרצון ושלח
לרצון דגבי חלב אלה ליכא לנימנר
דמ"ר: בשלא לרצון כסתמא ודווקא
כסתמא אבל אמר לא יחא לי איט
מטמא אלה לפי מה שפירשתי הטעם
במ"א דהגפלה אפי' אמר לא יחא
לי נמי מטמא אלה שמשע בשלא לרצון

ויחסיס ועגנים מיייר בכל ענין בין
תורתם ודימוים דלאו בני הדימה
 ילימלא הא דתניא לעיל גבי תוחס
 מהן אסור הני"א במשך דוקא והא
 גזון דהיינו בשתמלא לא חשיב משקה
 גזון דנ"ל דעתידי ראב"ד ז"ל נראה א"י.
 וכן אמרו לו (דף ג.) המור (ו) לו לתגע
 טעור ופריך גנה אלא טעור כיון
 ש' יתחיל לא יתחבר איתכשר בטייה
 דחלב אשה משקה הוא ואין צריך
 אל צפי המיטק שהמיטק יונק חשיב
 מהאכלו כיון (ט) וקאמר דליחבר
 גנה גר אלו (ו) בתקופה אחת שלא
 דמלא חלב ועוד מקום חלב מעין
 חשיבא כמעין מדמטמא שלא לראון
 כך תיך לפרש דח"ל דלוי מוזיר
 ומה הוא ה"מ למיפך אלתא לראון
 הוא ולא צריך הכשר והאשה
 המלוכלכת ע"פ הדד והשתא קשה
 הא התור והא אין אוכל מטמא כלי
 דדייה גופה אחא יא טמא הא לא
 שיהי חשודה משקה משקה מטמא
 לא יטמא חלב האשה דחשיב מטמא
 חשיב ליה אוכל ונטף חלב מדדיה
 והם לרוב מדמיא ט' משקין צוז
 משקין ברביעות רוקו חור ומומי
 חור טומא חשודה בכל אוכל מוצו
 ויחל דרוקא דמלתא בזה (ד ט.) חור
 גלגל ויחל ויחור חושני ונבלע ויחמה
 מר דמה שהיה חושני רבא כמעין
 חור ונבלע הוא מדמני מטמא שלא
 יחל והשתא פריך לו מהכא דלוי חור
 וי קטרת שלא לראון ולא יחל ליה
 חלב מדדיה ונפל לתוך התור כאומר
 כשנפול בקטרה שאינו הולך לאיצד
 ויחל קשה לר"י חל דבשעתא
 דחלב האשה דאי לא חל לא שייך
 מפקע ליה אחמי קשה דרדמייה דהיי
 אבל לא יחל ליה טעור ועוד קשה
 לא יחל (ו) טעור ואחלי והא טעמא
 לא יחל ליה נמי יחל טמא. (מ"ר:

מי

⁽⁶⁾ שרם מנפספ. של אשה אם נגף רגלה או ידה וכל חבורה שיאל ממנה דם כדאמר צפרק דם הנהה (נדק דף נ"ו:) דם חללים דהיינו דם הרוב קרוי משקה שנאמר ודם חללים ישפה⁽⁷⁾ ודם מגפחו מפרש הכס דדם חללים הוי דמה לי קטליה כוליה מה לי קטליה פלגא

שלא לרצון "שדם ממ
מחמיר אני בחלב ממ
טמא יזהמקו לרפואה
זיתים וענבים יוכיח
מהן לרצון טמאין של
לאו לרצון דניחא ליה
ומה זיתים וענבים
שלא לרצון ולא כלום
בני סחיטה נינהו לא
שלא לרצון דגלי
ניחא לי ואביבעתי
וענבים כיון דלאיבוד
מפקרי להו אשכחן ר
בוזיתים ובענבים רב
יהודה בשאר פירות

יה דהא מירי דלרבנן משקה הוא לרבי
מירי דלרבנן לאו משקה והשתא ומה
נמי למירמי נמי ויחסי וענבים אזיחסי
רבי יהודה דאף דלאו כדאזיל היחסי מהן
דמיא דרמוסי דלאו בני סחסי
אכא קמי דאפי' ויחסי ענבים סתמא
א' ואמר לא יחסי לי והוי גילוי דעתא
אימא שמי פלי ויחסי וענבים וכו'.
גמון מהן נוטל לארץ והולך לאיבוד
וסקורי מפקיר. לההוא משקה. אבל
מוחסי אימא כך סתמא למשקה:
בבבבב

ה'י משקה כסמס חלב דלאו לאורכי
דד אמר רבא שמי תשובות דברר חל
לרצון ושלח לרצון מאי היא דלא נ
מיעוק נמי היא חשיב כמשקה כמו ש
יבי איבי מאי לרץ לתימר שלח לרצון
אחא צנה לרצון הוא אלא אמר רבא
המור המור עמא וקשיא לן במאי
רדמדד הכשר אלמא אוכל חשיב
מאי לתימר כומר לא מנביח שאין
מ"פ דדד ואומה טיפה עממה
חין (דף יג.) והסמא פריך שפיר לרצ
"אמר רבא רבא רבא אמי שפיר
טפל לאור תור ואילי לאביד רבא
המורס מלולס דמעת נמי ודס מנג
בכל שהוא ואי אמרת מקוס חלב
לעולס מעין הוא ואפי"ה לא יעמא
בכל אף כל שמחגלגל ויואל וחר
ונבולס גרסו לו פסוקא מעין ומל
היטו משום דלשחא דשמי שחור
ו"ב חור ונבלס הוא דאי לא הכי אס
לא מעין הוא ופריך אי הכי קשה
מיעוק קרובס הבין אבל אמר לא
ניחא גבי כיון שגזי חלבא דמי
קרובס גבי חלב לאחשניה או כמשקה
שלח לרצון דלמר לא ניחא ליה ודומי
ות אחמד דלמר שאמי עלי וזמיס ועבד
יול לאמר ו"א"י היינו בצומר לא ניחא
לא היא דמתי" וקאמר נמי מי סברס
שאמי דס מנפחין דדס נעבר ונעשה

ומלך דם מגפחו דרם נעכר
 חלצו ורם נגפחה חמיהם של
 הוא וטמא: יטמא חלצו
 שלם לרצון חמיהם שחרי
 מגפחה טעור דדמה לאו ככל
 הוא ומיהו דם שמיטה מכשר
 לחיטקם למים דכחי (דברי
 על הארץ חשפנו כמים: יח
 צל כחלצו לטמא לאו שלם
 מנדס: שחולצו לרצון
 של חיקנה חלצה טמא דהא
 הוא והמקד דם לנחמתו לר
 טעור דרם מגפחה היא
 והחולצו לרצון טמא חל
 שלם לרצון טמא: אמרו לו
 דומה שלם לרצון ליוצא לרצון
 קלי ימים וענבים יוכיחו שהג
 טר: שלם לרצון כחפחא
 שורין דהא חשפה מקד
 יאדוה חמיהם לה קשיא ואי

קאמארל איז שכן עטורין לרבי יצחק יהודה לאו משקע הוא וביש"מ יומים וענבים כו'. והוא הדין מ' וענבים דקמני לעיל דמדה דבהו' אסור אלמא האי איתמא לאו לאתקש מינה קמני לעיל איתמא אסור ו' לאו למשקע: דגלי דעסוי. בחדלי טפי מהכניסו לאוכלין: ואיבעית דיווקא נקט סלין שהמשקע ה' הלכך סתמא לא ניחא ליה: א' שאר כלים אפילו חומים ור'

גטיפה המלונכלת צפי הדד
 הכח יצפה המלונכלת ע"פ
 הוא דהא חנן חנן האשה מטט
 וריון דחשוב תמצין גס צפי
 מעין אלל כלומר דכמקה
 חשיב כי משקה ואשה דמנקה
 שנתן חלב מדריה ונפל לאור
 לר"י מאי קאמר בנאי אינשכס
 ואומר דר"י ד"ס קושאן לו
 אינשכס ומשי גטיפה המלונכלת
 עלי דכאמרין צפ קמא דמשי
 ונכא חשיב ליה אורל אכל לה
 חשיב לא יניח ליה צפי שהוא
 הוינע וליה פסוהה וריון
 רגליו מטמא טומאה חמורה
 וריון קשה לרבי מאי קפריך
 רוק שמבגלל ויואל וחזור ו
 חזר לומר דמקס שהוא חסור
 היות חשיב דמקס צפי המלונכלת
 לריון דהיינו אמר לא יניח ליה
 ונבלע אלמא מקום חלב האשה
 לא שאל לריון כנסתא דדמשיה
 לא יניח ליה חשיב דודלא ליה
 דמשי טעמא דדמשיה דמיקט
 מסקין אינפא לריון כנסתא
 למימר ויחזיר ויבית ק"ל כנא
 לרבי כי למימר בחלב האשה דא
 צפי מאי קאמר הכס אלל קש
 שאל לריון טמא חסור משום ד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones